

UN PROCES SENSACIONAL

Un redactor de L'ESQUELLOT, disfressat de carlí, logra internar-se al pis d'aquesta societat política, i presència el sensacional procés del senyor Roura

Cent cinc... Cent sis... Cent set esglaons, i una porta pintada de negre amb una reixeta al mig. Em poso la boina vermella de gairell i dono tres copets a la porta. S'ouen sorolls de cadenes i pèndols de rellotge espatllat, amb el tic-tac esgarriat; un gat negre miola estrepitosament darrera la porta i aquesta s'obre poc a poc a l'impuls d'una mà invisible. Misteri, misteri i més misteri!... Entro poc a poc i em trobo sol en una sala amb un mussol dissecat i una cadira de tres peus, Jo, no sóc jo.

Una espelma llagrimosa il·lumina pobrement l'estança, i una cortina morada al fons impressiona la meua retina. Me'n hi vaig, separo paulatinament els dos panys de roba, i, oh, sorpresa!, allà dins s'està celebrant el sensacional procés que constituïa l'objecte de la meua arriscada visita.

Al fons hi ha els més destacats carlins, que constitueixen la presidència que ha de jutjar l'acusat. A l'esquerra, el que fa el difícil paper de fiscal, i a la dreta, un defensor de la primera volada.

Tots els assistents estan ficats dins d'unes vestes, amb unes caputxes negres i llargues, llargues... Al que actua de defensor li surt un bony a prop del clatell, que em sembla molt és aquell ditxós gra del noi Puntès, i el secretari, que escriu nerviosament tot el que diuen, s'assembla extraordinàriament a l'Estapé. El Jutge, malgrat els esforços que he fet, no l'he pogut descobrir per les aparences exteriors. L'acusat, com que diferentment de tots els assistents, no porta la caputxa, per la calva pelada i brillant endevino la d'En Roura.

Comencen cantant un ritual cerimoniós, i el que actua de president toca una campaneta per donar començament al sensacional procés. I aquest comença pel començament, és clar.

El que actua de secretari—que hem quedat que s'assembla a l'Estapé—llegeix l'acusació, dient que hom culpa el processat d'haver anat a contar al Sr. Rector que un capellà soci de l'entitat freqüenta aquesta, tot i que la pastoral del bisbat li ho prohibeix taxativament, i que, en conseqüència, es va a celebrar el procés per a aplicar-li la sanció corresponent, si de les proves en surt culpable.

Comença l'interrogatori.

El jutge pregunta a l'acusat què feia el 27 de Març, a les quatre de la tarda, i l'acusat contesta que rentava plats.

El jutge pregunta a l'acusat què feia el 19 d'Abril, a les quatre de la tarda, i l'acusat contesta que rentava plats.

El jutge pregunta a l'acusat què feia el 22 de Maig, a les quatre de la tarda, i l'acusat contesta que rentava plats.

Intervé el fiscal, dient que l'acusat és innocent, i l'advocat defensor sosté que no.

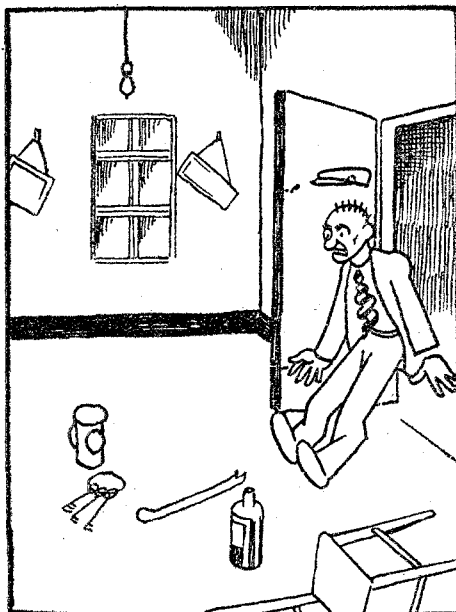
Sorgeixen noves discussions i s'arriba a l'acord de que va ésser el fill del campaner el que va descobrir-ho; però com que el Tribunal s'ha reunit

per a castigar, castiguen l'acusat senyor Roura amb la pena de passar-lo per la pedra... de l'Encant. (No la de l'Indústria del Moble).

Un fort picament de mans *corona* (està clar, com que són monàrquics) la sentència donada; es donen visques al Rei, a la Família i a la Propietat; entonen novament aquell càntic misteriós del principi, i el Tribunal es retira.

S'ha acabat el procés. Torno a trucar la porta i la mateixa mà misteriosa l'obra; corro escales avall, perdo la boina vermella que m'havia posat i m'apunto aquesta sensacional informació.

XANGUET

El bon granollerí que es troba amb el pis més net que una patena.

—Ai, caram! Es veu que ha tornat a haver-hi un altre miting d'Acció Republicana Catalana.

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

ASSEGURANCES DE VIDA, DOTS
RENDES VITALÍCIES

Delegat en aquest Partit: Don M. Anglés Vilella : Granollers
Plaça d'Angel Guimerà, 6